

“ Publicatiebord - 't Schrijfhoutje ” combinatie

Redactie:

A.C. Krijgsman
Vijverlaan 101
3319 SN Dordrecht

Telefoon 10.00 / 1600 uur
078-7507545
b.g.g.
06-25160899

e-mail:
arcon46@kpnmail.nl

NL98 INGB 0002 4713 68

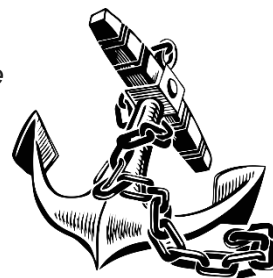


Redactie 't Schrijfhoutje
06-11177011

e-mail:
[pamsecretariaat@postactieve
marinevereniging.nl](mailto:pamsecretariaat@postactieve.marinevereniging.nl)



Deze extra toevoeging van het web-magazine ten Anker fungeert als verlengstuk en is onafscheidelijk verbonden aan de website: <https://www.tenanker.com> en conformeert zich aan de regelgeving zoals daar is vermeld.



Verzendfrequentie iedere maandag of dinsdag

Het Publicatiebord is een samenraapsel van binnen gekomen berichten zoals lezerspost, uitgave nieuwe boeken, zoekers naar uit het oog verloren mannen/vrouwen, kennisgevingen voor een reünie, berichtgevingen uit dagbladen, ingezonden stukjes en nog meer....

Ook biedt het publicatiebord gratis ruimte om te adverteren, mits deze past in onze doelgroep. (info bij de redactie)



Privacy

Indien u een verzoek indient voor publicatie in de ruimste zin of een reactie wilt plaatsen waar u behalve uw naam als afzender ook uw e-mail adres vermeld, geeft u daarmee de redactie specifiek toestemming deze mee te publiceren !



*Jaargang 7 nummer 8
19 februari 2024*

Paspoort

Een studente die' een paspoort aanvraag, vulde in de ruimte voor "zichtbare bijzondere kentekenen" in:
"Vrouwelijk".

Herhaalde oproep....



Oproep: Wie heeft goede maritieme contacten in Noorwegen?


Op 15 september 1944 voeren geallieerde bommenwerpers een aanval uit op het Duitse slagschip "Tirpitz", die op dat moment schuilt in de Altafjord in Noorwegen. Bij die aanval worden ook enkele in de nabijheid liggende vrachtschepen door bommen geraakt. Een van die schepen is het door Duitsland gevorderde motorschip "Nord 29". Op de "Nord 29" zijn twee Katwijkse dwangarbeiders werkzaam die bij dit bombardement het leven verliezen, waaronder ook Mattheus Rovers. Hun lichamen worden niet teruggevonden. Het wrak van de "Nord 29" wordt op 25 februari 1995 bij toeval ontdekt door een duiker, die erover struikelt, verdere details over deze ontdekking ontbreken.

De familie van Mattheus Rovers is op zoek naar de exacte locatie van de gezonken "Nord 29". De Nederlandse oorlogsgravenstichting heeft geen verdere informatie, en ook andere Nederlandse bronnen leveren niet op. Pogingen om via het Tirpitz museum in Alta en journalisten van de krant in Alta informatie te krijgen resulteert in 100% radiostilte.

Wie heeft Noorse maritieme connecties en kan de Katwijkse familie Rovers helpen bij hun zoektocht?

dirkvanduijn83@hotmail.com

Dirk van Duijn



Als je denkt: "ik ben verslagen",
Is de nederlaag een feit.
Als je denkt: "ik zal niet versagen",
win je op den duur de strijd.
Als je denkt "ik kan het niet halen",
is de tegenslag op til,
Want het overslaan der schalen,
hangt voornamelijk af van wil.
Moedeloze gaan ten onder,
door hun twijfel, door hun vrees.
Vechters winnen door een wonder
telkens weer de zwaarste race.
Denk: "ik kan het", en dan gaat het.
Iedereen vindt bij wilskracht baat
en in zaken wint de daad het
van het nutteloos gepraat.
Als je jammert: "ik ben zwakker
dan mijn grote concurrent",
blijf je levenslang de stakker,
die je ongetwijfeld bent.
Niet de Goliaths en de rijken
tellen in de kamp voor zes,
maar de ferme, die niet wijken,
hebben vroeg of laat succes.

N.N.

Stijd op de Doggers-Bank



Goed nieuws van Joes Wanders

De tweede druk van zijn boek kan besteld worden. Hierin zijn ook de schilderijen opgenomen die na de oproep van Joes boven water kwamen. Kortom weer een prachtige uitgave waar u snel bij wil zijn. De prijs is Euro 34.95, exclusief verzendkosten binnen Nederland.

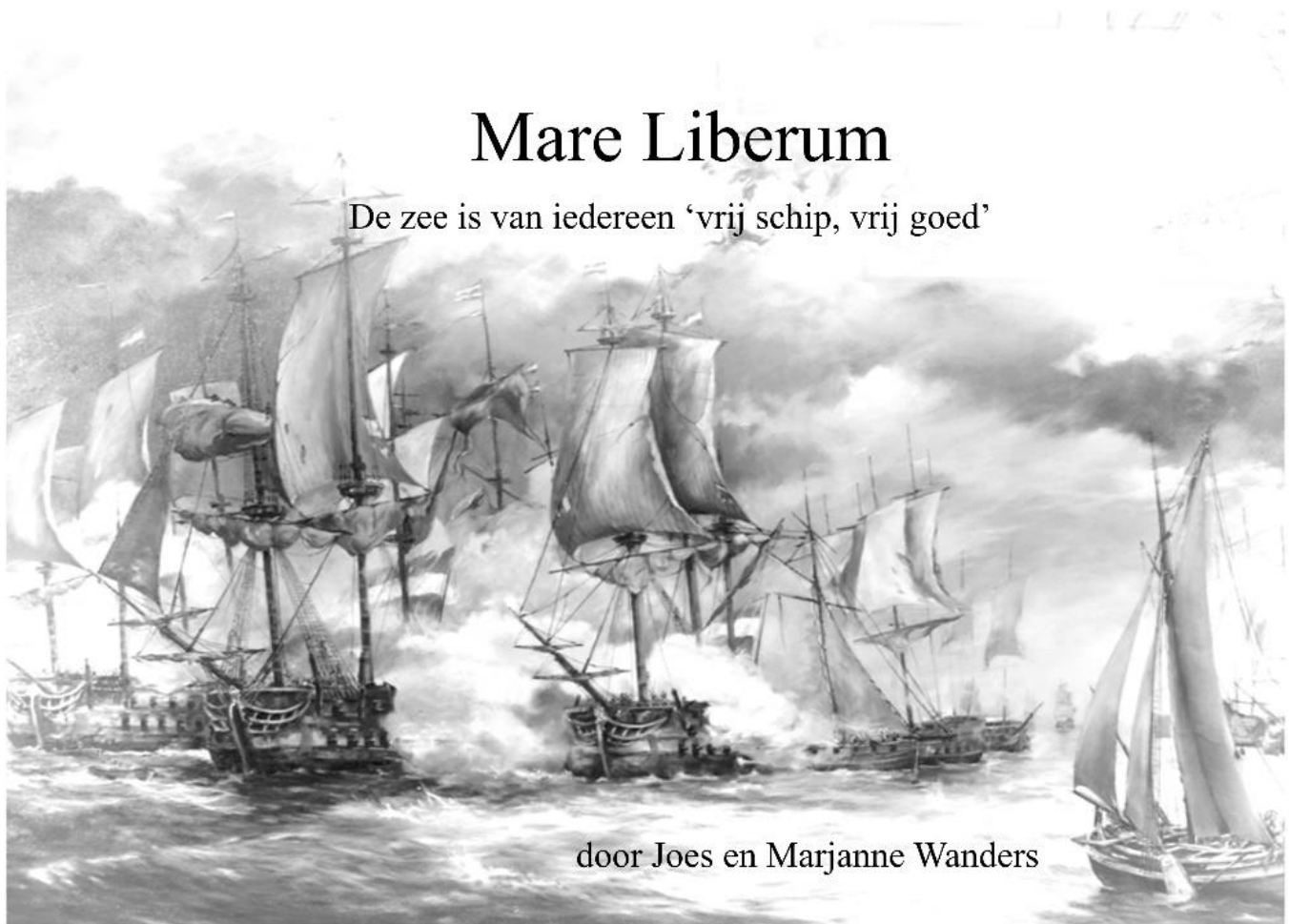
Het gigantische schilderij van Joes van de *Slag op de Doggersbank* is inmiddels ook klaar. Samen met zijn vrouw Marjanne ontwikkelde



Joes een vermakelijk spel dat voortborduurde op een spel dat reeds in 1782 gemaakt werd door een zekere A. Bouwens.

Dit tweede Doggersbankspel is in veel opzichten anders en kan met een groot gezelschap gespeeld worden. Onmisbaar dus voor het dagverblijf aan boord van marineschepen, iets anders dus als de kakkerlakkenrace zoals beschreven door Joes in *Geen Zee te Hoog* blz. 20.

Centraal op het spelbord staat het schilderij van Joes Wanders. Boven en onder de afbeelding liggen de Engelse en Hollandse linesschepen in tweetallen tegenover elkaar en de vlaggenschepen van schout-bij-nacht Zoutman en vice-admiraal Parker. De strijd is dus in volle gang. Bij elk linesschip staan twee getallen. Het grote cijfer correspondeert met het aantal gegooide ogen. De munt geeft de dukaten aan die betaald moeten worden aan de vijand, indien een schip wordt uitgeschakeld. Bij de vlaggenschepen staan de notaties 3x6 (voor de *Admiraal de Ruyter*) en 3x1 (voor de *Ferguson*). Deze notaties tonen aan waarmee deze vlaggenschepen verslagen kunnen worden. De galjoet heeft het unieke nummer 2+1 zodat Joes tamelijk veilig tussen beide ekaders kan laveren.



Mare Liberum

De zee is van iedereen 'vrij schip, vrij goed'

door Joes en Marjanne Wanders

Spelonderdelen

Het spelbord en een kaart met daarop: 2 vlaggen, 16 *non-actief* kaartjes, 2 vlaggenschepen, 7 Engelse linesschepen, 7 Hollandse linesschepen en 1 piratenschip. Een boekje met de titel *Mare Liberum* waarin de 15 spelregels worden uitgelegd aan de hand van voorbeelden. Elke regel heeft een naam zoals: *overstag gaan, ramkoers, de volle laag, snaphaanshot, kapersbrief, etc.*

Verder treft u in dit boekje het verslag van *de slag op de Doggersbank* en een omschrijving van het schilderij van Joes aan "

... Het ene moment nam ik het gevecht waar vanuit een veilige positie hoog in de wolken; dan weer laveerde ik, in het kielzog van Willem v.d. Velde in mijn galjoot met schildersezels tussen de fregatten. Van links deden de 'eerlijke' kogels van de Hollanders mijn oren suizen terwijl de Engelsen hun rivaal bekogelden met glas, porselein, zwavel, smeerbollen, messen, bajonetten en geld....'

Tijdelijke actie, geldig tot 20 december 2024

Joes Wanders wordt 20 december van dit jaar 80 en wil daarom het *Doggersbankspel* en het boekje *Mare Liberum* schenken aan alle marinemensen en lezers van **ten Anker** die de tweede druk van *Geen Zee te Hoog* bestellen. U betaalt dus slechts de prijs van het boek.

Te bestellen via email: Joes Wanders@gmail.com of via de website: www.noseatoohigh.nl



Knipsels.....

**Gereformeerd
gezinsblad van
22-4-1966**

30 Amerikaanse matrozen knappen school op. Een groep van 30 Amerikaanse matrozen, die in verband met de Navo oefening Matchmaker met het schip Garcia in Den Helder liggen, hebben zich vrijwillig gemeld om een technische school, verbonden aan het Instituut voor dove kinderen Effatha te Voorburg, een opknopbeurt te geven.

Hier de matrozen aan het werk.



GEZOCHT

Ik zat in 1968 aan boord van Hr Ms de Ruiter ben daarmee naar Dublin en Hamburg geweest. Leuke tijd.

DIT IS ALLEMAAL ZOALS IK MIJ MEEN TE HERINNEREN

Maar aan boord was ook grootmajoor der mariniers Engels. Bijgenaamd Piet van de tanks. Is erbij jouw / jullie iets bekend over meneer Engels? En hoe is hij aan de naam Piet van de Tanks gekomen.

Ik moet af en toe aan die tijd denken hij was een fanatieke soldaat en kon het en kon het ochtendappel behoorlijk beïnvloeden
b.v. wel of geen handschoenen weer of geen weer. Hij liet hij ons graag een rondje draven over de buitenhaven.
Leuke man.

Groetjes
Noud van den Heuvel

Het Praathuis.20



“Pas op voor oplichters. Voor je het beseft is je spaarrekening geplunderd!” waarschuwde Simon. “Ik las in een krant dat bij een politie wijkagente via haar ‘WhatsApp ‘ een bericht binnen kwam van een onbekende oplichter met de tekst “Hoi mam, mijn telefoon is kapot. Ik kan je daarom niet bereiken; maak wat geld over.” Met een paar in uniform geklede collega’s maakte zij een overdreven selfie en stuurde de foto retour naar de afzender. “Kom het maar halen, je” mama”. Ik stel mij het gezicht voor toen de oplichter de foto van “Mam en haar collega’s” op zijn mobieltje ontving!”

“Ja, je kan niet voorzichtig genoeg zijn.” zei Jan; zéker niet op onze leeftijd. Maak niet zondermeer de huisdeur open als je niemand verwacht. Je leest in de krant en ziet op TV de dagelijkse bomaanslagen op woningen. Onlangs explodeerde een bom bij de voordeur van een huis. Deze bomaanslag was een “vergissing” want ook bij een tweede huis met de zelfde straatnaam en huisnummer maar in een andere gemeente ontplofte een bom. Je zal d’r maar wónen!

“ Ik botste gistermiddag haast met mijn rollator tegen een vrouwtjes agent aan. ”grijnsde Jacob. “Ho, ho, ho!” . “zei de agent. “Niet zo snel, waar gaat u heen?” “Naar huis agent.” “Waar woont u dan?” “Hoezo, wil U op visite komen?” “Nee, dat is niet d e bedoeling.” “Dan ga ik maar snel verder. Het wordt al donker en ik heb geen licht op mijn rollator en dan krijg ik wellicht een bekeuring!” “ Grapjas!”

“Ik heb een “vallende ster” gezien.” zei Tom. “Dat gebeurt wel meer bij heldere lucht.” zeiden wij. “Nee, déze viel zingend van het podium tussen het publiek! “ ”Oh!!!!” “Mijn buurman vroeg mij met hem mee te gaan naar het “Muziekpaleis” Hij had twee genummerde kaartjes dus een vaste stoel in de zaal en een ouvreuse zou ons wel onze zitplaats aan wijzen. Het leek mij wel wat. Mijn buurman verheugde zich op muziek van Mozart en ik op een aria uit ‘Rigoletto’ Toen we in het “Muziekpaleis” aan kwamen, schrokken wij ons een hoedje. Een zaal vol gillend en hossende mensen, begeleid door een super vals zingende ‘ster’. Waar waren wij in godsnaam terecht gekomen! In de hel? Toen begon de meute nog met hun achterwerk te schudden wat ‘dansen’ moest voorstellen. Dat deden vroeger de kannibalen al! Sommige doorgedraaide kerels zaten met hun handen aan lichaamsdelen van vrouwen; typisch een zaak voor de Zedenpolitie. De zaal stonk van zweet en drugs en benam ons beiden welhaast de adem. De herrie was oorverdovend. Toen de schaars geklede ‘ster’ met microfoon en al van het podium

afdonderde, ging er een gejoel op en de muziek nóg harder spelen. Ik bedoel wel ‘muziek’ maar dat ‘gitarengeram’ en ‘getrommel’, was vreselijk om aan te horen. Duwend en persend begaven wij ons naar de uitgang, onderweg belaagd door drugsdealers die ons hun hele assortiment wilden verkopen. “Als je nóg eens een uitje weet” zei ik later tegen mijn lachende buurman.”

Wim Degen



*Hr.Ms. pantserdekschip Koningin Wilhelmina der Nederlanden
1894-1910.*



Knipsels..... Uit: Jaarboekje van het Korps Adelborsten 1937.

Onder de energieke leiding van den Kapitein der Mariniers W.A.J. Roelofsen hebben dit jaar 24 adelborsten, die daartoe in verband met de opleiding in staat waren, de Vierdaagsche Afstands- marschen medegelopen.

“De Koninklijke Marine zonder uitvallers!” het heeft allen als muziek in den ooren geklonken Ja, zij hebben het allen gehaald!

Toch ligt er voor ons meer in dan enkel het “halen” van de Vierdaagsche, wij zien er niet in de laatste plaats in een van de wijzen, waarop wij eigenschappen, die voor den militair onmisbaar zijn, kunnen aankweken.

Degenen, die de “Vierdaagsche” medeliepen, zullen die dagen niet licht vergeten. Laat hun prestatie een voorbeeld zijn, dat door velen gevolgd wordt!



Arie,

Dank je voor een informatieve editie.....vooral het eerste artikel over het wonderlijke wezen de vrouw ...heel toepasselijk.....een waarheid als een koe

Mvg
Ben Derkink



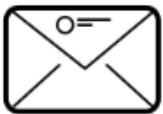
Reactie op “Waar gebeurd verhaal “uit het Publicatiebord van vorige week...

Ik denk het niet, Arie, want seiners werden op de VBS opgeleid en niet op het TOKM (machinistenopleiding).

André Hoogerwerf.

Redactie: je had bij de marine potloden en potloden, ik was afgekeurd voor beiden!

Sorry



AFKORTINGEN.

Op de Hr Ms Limburg , ik praat nu over 1972-1973, werd ook daar vaak geoefend met lichte lasten overgeven en olie laden op zee.. Dan kwam er van de brug een seintje naar de voormachinekamer ,

Voormachine kamer ; hier de brug

Procedure nauwe vaarwateren uitvoeren

Dat hield voor ons in dat er een extra condensaat pomp en een extra smeerolie pomp bijgezet moesten worden. Misschien nog wat maar dat ben ik ff kwijt. Er kwam dan ook nog extra personeel in de voormachine kamer.

Als dit gebeurd was ;

Brug ; hier voormachinekamer

Klaar om te manoeuvreren

De kreet procedure nauwe vaarwateren uitvoeren vond een bepaalde wachtofficier te lang en hij korte dit af naar pro na va wa.

VMK hier de brug; pronavawa uitvoeren

Vraagtekens in de MK. Wat bedoeld u brug?

De eerste keer stonden wij een beetje te raden wat dat was maar de officier vond het leuk en gaf uitleg.

Dit vroeg om reactie.

Een majoor had het volgende bedacht.

KL aar Om TE MANouvren.

VMK hier de brug

PRONAVAWA uitvoeren

Na enige tijd

Brug , hier VMK

KLOTEMAN

Onmiddellijk de brug aan de lijn, wat dat voor een opmerking was. De zaak is uitgelegd en zo ging het de gehele reis.

Pronavawa kloteman

Met maritieme groet, Nico Bant



Op de redactie komt wel eens de vraag binnen of dat er nog mogelijkheden zijn as van een overledene uit te strooien op zee.

Dit is natuurlijk een precair onderwerp waar de redactie ook niet een twee drie antwoord op kan geven daar er hieromtrent diverse versies van in de whalegang werden gebezigd.

Na wat speurwerk werd ik een danig handje geholpen door een artikel uit **AlleHens** onder de titel

“TEWATERLATING GEEFT OVERLEDEN
MARINEMENSEN TERUG AAN DE ZEE ”

CZSK biedt een mooi alternatief

Nabestaanden van overleden marinemensen kunnen een aanvraag indienen om de as van een overledene te laten 'uitstrooien' in zee. Zo'n verzoek wordt altijd gehonoreerd.

**“Je hoeft geen veteraan te zijn, iedereen die bij de marine heeft gediend
kan dit laten doen.”**

Ik heb de complete regelgeving voor u op de website gezet waar u het geheel kan lezen incl. mailadressen en/of telefoonnummers waar u terecht kan.

Klik op het handje



Ingevlogen post

baret

Afgelopen vrijdag was het weer zover, s' middags kregen ze gewoon les en s' morgens mocht ik de tijd vullen.

In het begin zijn ze wat onwennig. Ik draag geen uniform meer noch het hedendaagse camouflagepak maar wel mijn blauwe VN

Dus ben goed herkenbaar. Vanwege de oorlog in zowel Ukraine als die in Israël zijn ze zeer geïnteresseerd.

Ik begin met een praatje hoe ikzelf in dienst, bij de marine, terecht kwam, niet mijn eerste keus maar dat kwam zo uit, en dan de loodzware opleiding bij het Korps Mariniers en na goed 2 jaar in dienst voor maanden naar het voorm. Nw Guinea van '59 - '62 waar ik toen afscheid moest nemen van vele Papuavrienden die ons met lede ogen zagen gaan. Met sommigen heb ik nog steeds contact via de mail en Whatsapp.

Later mijn uitzending naar Afghanistan als Blauwhelm, toen jarenlang 'gewoon' varend op diverse schepen, 9 maanden met het stationsschip naar Curaçao, 3 jaar naar Curaçao met gezin en dan wordt het Libanon, UNIFIL, waar ik bijna 6 maanden verblijf tussen Israëliisch en Palestijnen en stront verbaast ben hoe alles zo rustig verloopt. Maar de spanningen zijn wel goed voelbaar.

Terug in Nederland geplaatst op De Kooy bij squadron waar ik door mijn certificaat als Paramedicus, een opleiding van 23 maanden, word opgeleid tot helikopterredder op de Lynx helikopter, iets dat ik zo'n 4 jaar doe. Ik heb heel wat zieken en gewonden van schepen afgehaald.

Daarna wordt het weer Libanon en voelt het als thuiskomen onder de Palestijnen die nog erger zuchten onder het Israëliische juk. Dat mensen iets degelijks zo lang kunnen volhouden maar ze hebben weinig meer in te brengen dan lege briefjes.

Wij, als Blauwhelmen, worden als het even kan, nauwlettend in de gaten gehouden door het IDF (Israëli Defence Force). Daar moet je tegen kunnen maar daar wordt je op voorbereid.



Begin 80-er jaren wordt het dan de MFO (Multinational Force & Observers) in de Sinaiwoestijn. De grote zandbak, de driehoek in het zuiden van Israël waar we te maken krijgen met de bedoeïenen, minder spannend dan een stuk noordelijk maar wel noodzakelijk.



Je wordt overstelpt met vragen en ik deel wat info uit over het pas ingestelde Dienjaar waar men een volwaardige opleiding krijgt alsmede een salaris en over de MBO opleiding VeVa, Veiligheid & Vakmanschap waar men ook al in een uniform loopt en een goede opleiding krijgt. Ook een vraag wat voor een rang ik had en kan ze vertellen dat ik als matroos in dienst kwam en de laatste 2,5 het nog tot officier bracht. Ik heb wel wat foto's meegenomen genomen in het buitenland tijdens mijn missies en aan boord.

Zoals de foto van ons 25 jarig huwelijk genomen a/b op het helidek in Curaçao



5 JAAR VARENDE VROUWEN BIJ DE ONDERZEEDIENST

De vlag hoeft niet uit en een groot feest om het succes te vieren komt er evenmin. Toch wil de Koninklijke Marine het moment niet zomaar voorbij laten gaan: het eerste lustrum dat vrouwen meevaren in de mannenwereld die de Onderzeedienst (OZD) tot 2019 was. In totaal 15

vrouwen zijn actief op Zr.Ms. Dolfijn, Zr.Ms. Zeeleeuw en Zr.Ms. Bruinvis. Daarmee is dat wat begon als een pilot heel geslaagd. “Het is helemaal niks bijzonders; dat maakt de buitenwacht er vooral van”, vinden de vrouwen zelf.

Alle 4 hebben ze bewust voor de Koninklijke Marine gekozen en vervolgens, zonder enige schroom, voor de Onderzeedienst: korporaal LDGD Jeanine, korporaal LDGD Pien, matroos-2 LDV Myrthe en luitenant ter zee 2OC Sam. Jeanine zei ruim 3 jaar geleden de thuiszorg in Hengelo vaarwel, nadat ze met een nichtje mee was geweest naar een open dag bij de marine. “Tijdens een presentatie van de Onderzeedienst bij de Eerste Maritieme Militaire Vorming was ik direct enthousiast. Ik heb gebeld met Fabienne, een collega die al bij de OZD zat. Over details. Hoe het zit aan boord met privacy, met aan- en uitkleden in dezelfde ruimte? ‘Is geen probleem’, zei ze. En dat klopt helemaal.”



KPLLDV Jeanine onderzoekt collega Mike. Hij heeft de felbegeerde ‘flipper’ al op het uniform. (Foto: SM Jan Dijkstra)

Nachtzuster

Als Jeanine en collega Myrthe op de foto worden gezet in de buik van Zr.Ms. Zeeleeuw, schalt ‘Nachtzuster’ van Doe Maar uit de luidsprekers in de drukke torpedobergplaats.



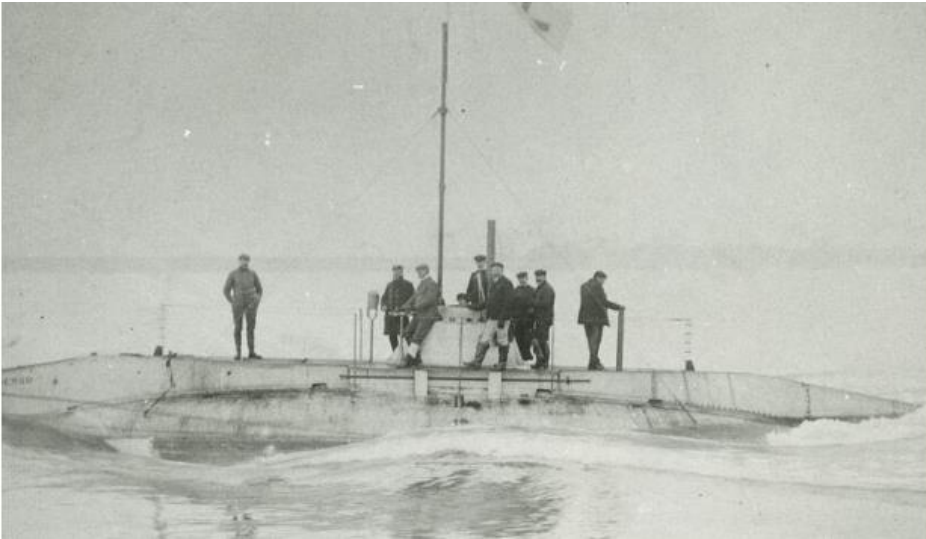
Foto: SM Jan Dijkstra

Gevolgd door, hoe kan het ook anders, ‘Yellow Submarine’ van The Beatles. Een plagerijtje van collega’s. Het hoort erbij, ook voor de opstappers; zonder aanzien des persoons. “De sfeer aan boord van een onderzeeboot en ook de hiërarchie zijn zó anders dan boven water”, zegt Jeanine. “Ik zou bij de marine ook niet zo snel meer voor iets anders kiezen dan de Onderzeedienst. Nooit spijt gehad van mijn keuze.”

Jeugddroom waarmaken

Sam, navigatie-officier op Zr.Ms. Zeeleeuw, heeft even getwijfeld of ze wel zou meewerken aan dit artikel. “Daar gaan we weer, dacht ik: gaan ze er tóch iets speciaals van maken. Dat is het niet en dat is het ook nooit geweest”, laat ze welhaast vetgedrukt weten. “Er is volgens mij meer seksisme in de burgermaatschappij dan bij ons.”

Sam liet in 2016 een afgeronde studie Geschiedenis achter zich om alsnog haar jeugddroom waar te maken. Ze was direct ‘om’ toen op het Koninklijk Instituut voor de Marine in Den Helder de werving voor de pilot begon. “Die mannen waren zó enthousiast, de dynamiek trok me direct.”



De OZD heeft 1906 als geboortjaar, met de indienststelling van Hr.Ms. Torpedoboot O-1 ('Luctor et Emergo'), en was dus 113 jaar een mannenbolwerk. (Foto: NIMH)

Het betekende wel pionieren. "Ik had toen niemand om mee te

sparren. Gelukkig bleken die mannen bij de Onderzeedienst net mensen", zegt ze lachend. "Ze gaven me direct het gevoel dat ik helemaal niet speciaal was en zagen me als 'een van de bemanningsleden'. De generatie die na 2019 bij de marine is gekomen, weet ook niet beter dan dat er bij de Onderzeedienst gemengd wordt gevaren."



MATR2LDV Myrthe bezig met de maaltijd in de kombuis van Zr.Ms. Zeeleeuw. "Geheel geaccepteerd." (Foto: SM Jan Dijkstra)

Geen make-up-avondjes

Voor Myrthe is het al helemaal de gewoonste zaak van de wereld. Met een kersvers MBO-diploma Banketbakker op zak stapte ze direct de Onderzeedienst binnen. "Iedereen aan boord

wil je helpen”, zegt ze. Zij voelt zich daardoor thuis op Zr.Ms. Dolfijn. “Ik ben pas een week of 4 op zee geweest, maar dat is zeer goed bevallen. We zijn met 4 vrouwen aan boord.”

Dat de vrouwen aan boord af en toe samen in een groepje zitten, vindt Pien niet meer dan normaal. “Het gebeurt af en toe dat je als vrouwen bij elkaar zit, zeker als je dezelfde dienstgroep hebt. Maar dat gebeurt net zo goed bij de mannen. Het leidt bij ons heus niet tot make-up-avondjes.”



Ervaring èn flipper

Pien, afgestudeerd MBO-Verpleegkunde (met HBO-specialisatie Psychiatrie), fungeert tijdelijk als walondersteuner voor de LD'ers aan boord en als ziekenverpleger van Zr.Ms. Bruinvis. “Het verschil met boven water is dat je tegen andere zaken aanloopt. Ja, ook letterlijk in die kleine ruimte. Wat mijn dienstgroep betreft, kun je op de Groot Bovenwater-schepen terugvallen op een arts aan boord. Op een onderzeeboot ben je als korporaal grotendeels op jezelf aangewezen of op contact met de wal.”

4 matrozen die kozen voor de Onderzeedienst. In het midden: MATR2LDV Myrthe. (Foto: Onderzeedienst)

De verpleegkundige heeft na 3 jaar bij de Onderzeedienst heel wat ervaring èn de fel begeerde flipper binnen. “Ja, het behalen van die flipper is wel ‘een dingetje’; dan hoor je er echt bij. De flipper is bijna meer waard dan je rang aan boord. Inmiddels zijn er bij alle dienstgroepen binnen de Onderzeedienst vrouwen te vinden die dit insigne dragen. Dat is echt een heel mooie mijlpaal.”



Bron: AlleHens februari 2024



**Het lijkt een roep aan dovemans oren, maar
sobats neem mijn oproep**

“maak van je erven géén spoorzoeker”

nu serieus.

Deze week kreeg de redactie weer een melding van
overlijden één onzer abonnees.

**Herman Bron is op 28 december 2022 te Stavoren
overleden...**

(berichtje kwam 14 februari 2024 op de redactie binnen)

Wederom is hier na ruim 13 maanden een zoon van ons abonnee geconfronteerd met het
verlies van zijn vader doordat er geen aantekening was gevonden over abonnementen enz.

Jammer !... maaaaaar, doe er wat mee !

De redactie





€ 12,95 incl Hoog tarief

Cap: Marine met beeldmerk

Kleur cap naar keuze

Klik hier



€ 12,95 incl Hoog tarief

Cap: Pet Codeur Telexist

Leverbaar in de uitvoeringen:

Algemeen - Korporaal - Officier en MARVA

Klik hier



€ 12,95 incl Hoog tarief

Cap: Pet Vliegtuigmaker

Leverbaar in de uitvoeringen:

Algemeen - Korporaal - Officier

Klik hier

P.S.

Op bladzij 5 van deze uitgave is aangegeven dat het spel over de **DOGGERSBANK** mee werd geleverd bij aankoop van het boek "geen zee te hoog" van Joes Wanders.



Door overleg tussen Joes Wanders en uw redactie, is het spel ook los verkrijgbaar

a.d. € 15,00 per stuk. Dus wilt u géén of heeft u al een boek gekocht, dan kunt u toch in bezit komen van het spel.

Bedenk wel dat het voordeliger is het pakket compleet bestellen, u kunt het boek een ander schenken die u daar gegarandeerd dankbaar voor zal zijn.

Te bestellen via email: Joes Wanders@gmail.com of via de website: www.noseatoohigh.nl

'KERKE-PAD'

Als wij met smaldeel 5 op oefenperiode waren werd in de weekeinden buitenlandse havens aangedaan. Voor ieder protestant of katholiek bemanningslid van het smaldeel was er de gelegenheid om zondagsmorgens naar de kerk te gaan. Zij werden dan met autobussen opgehaald om dan tegen half twaalf terug te keren aan boord. Veel niet 'kerkelijken' probeerden dan ook ter kerke te gaan om zodoende de zondaginspectie van de commandanten te ontlopen. Zo ook bij ons aan boord. Wij lagen met het smaldeel in Kopenhagen.

Een 'onchristelijke' sobat had kans gezien om naar de kerk te gaan. Maar hij keerde niet om half twaalf maar om één uur terug aan boord. Op niet al te vaste benen liep hij de valreep op waar de Officier van de Wacht hem met gemengde gevoelens stond op te wachten.

'Zo, ben jij naar de kerk geweest?' was de vraag van deze officier.

'Hik, tuurlijk', was het antwoord.

'Mag ik dan even weten waar de dominee het over gehad heeft?' was de volgende vraag.

'Hik, tuurlijk, over Tuborg, hik'.

MARIN(E)ADE

Dick H. Wentholt - kapitein ter zee b.d.

illustraties: Gerard Wolf

Lezing 'Mijnenbestrijding nieuwe stijl' a/b Schorpioen

Oud-commandant Mijnen dienst, KTZ b.d. Bob Roetering zal op 16 maart een lezing houden over de toekomstige mijnenbestrijding.

De lezing is gratis voor donateurs van de Stichting Vrienden van het Marinemuseum.

Introducees en geïnteresseerden betalen € 5 p.p., over te maken op rekeningnr.: NL48 RABO 0330 6879 05 t.n.v. Stichting Vrienden van het Marinemuseum o.v.v.: "Bosscherlezing 2024-1".

Inschrijving voor de lezing via e-mail: vrienden@marinemuseum.nl of per post aan:

Vrienden v/h Marinemuseum p/a Marinemuseum – Postbus 10000, 1780 CA Den Helder



Seiner van de wacht

De diensten waar ik het meest van genoot, waren die 's nachts op de brug.

Eenzijds was er het geruis van die duistere zee met soms oplichtende golven en haar onovertroffen sterrenhemel.

Een zee die daarnaast net zo aantrekkelijk kon zijn bij slecht weer, als ieder zicht je werd ontnomen door voorbij jagende vlagen buiswater, in cadans met de beweging van het schip. En anderzijds maakte de donkerte, dat andere zintuigen dan je ogen meer waar gingen nemen, zoals het geluid van de sonar tijdens ASW-operaties.

Of dat aanzwellende en vervolgens afnemende zware geratel van de laag overvliegende propellervliegtuigen, als je volgschip was van de Doorman tijdens nachtvlieg oefeningen. Dit alles, terwijl er op de brug slechts spaarzaam functionele woorden of commando's klonken. Een betrekkelijke stilte die hooguit werd onderbroken door een melding van de 'Uitkijk' of de Commandocentrale.

Afhankelijk of je in een marine-verband of bij een scheepvaartroute voer, kon het wel lawaaiig worden door de spraak-radio's van de seiner, zoals de militaire 'Tacticals', de civiele Marifoon of de 2182 kHz.

Toch waren oefeningen meestal overdag en was het 's nachts rustig op de brug.

Zo voeren we een keer in westelijke richting langs de Engelse zuidkust.

En ook voor de seiner was het een sport om op de zeekaart mee te lezen en te kijken of je objecten, lichten of vuurtorens als eerste kon ontdekken.

En natuurlijk hield je als seiner de omgeving in de gaten of er niet met de morselamp naar ons werd geseind.

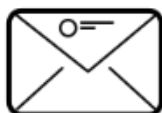
Maar wat iedere seiner wel eens heeft meegemaakt, overkwam mij ook. De officier van de wacht dacht te constateren dat ik een oproep miste: "Sein, er wordt daar geseind!"

Beter wetend en beleefd antwoordde ik: "Meneer, dat is deze vuurtoren op de kaart!"

Met stemverheffing klonk het: "SEINER, er wordt GESEIND." "Ja maar meneer....."

"Spreek me niet tegen, doe je werk en beantwoordt dat sein!"

Dus ja, wat doe je dan als sukkel van de wacht? Juist, een stief kwartiertje daa-du-daa naar een vuurtoren staan knippen, net zolang totdat deze achter de horizon is verdwenen...



Ahoy Arie,

Allereerst bedankt voor je mooie kaart met een bijzondere postzegel. Daar werd ik "warm" van; dat doet een mens goed. Zoals je ziet kan ik het schrijven niet laten, al val ik erbij neer. Ik hoop dat het met jou ook wat beter gaat; dan houden wij elkaar vast. Want zonder aandacht en steun kunnen we beter gaan hemelen.

Fijn weekend

Wim Degen

Redactie: Wim, je lijkt ikke wel..... je kan het inderdaad niet laten. Ik moet zeggen dat ik verheugd ben met het weer oppakken van de pen, want ik weet dat het "Praathuis" door velen wordt gewaardeerd.

